

XVII

Намереніята прѣстънь.

За да стигнатъ въ башнѣтъ, трѣбаше да преминатъ една голѣма и густѣ корѣна отъ високи и стари липи. Като Амадія и Марія крачаха довольно время малмишкѣмъ, и като различни чувства ги наставоаха едно по друго, младата графиня прибави мълчаніе-то. «Тогаза»
»Ща ти прикажа сега какъ ся намѣри прѣстънѣтъ.»

»Защо-то работа-та на Отецѣтъ ми, изискуваше присѣтствіе-то му въ Ехвбургъ, принудихмеза да оставимъ порано отъ обыкновенното столицѣтъ, и въ началото на Марта додохмеза въ башнѣтъ гдѣто шомъ прѣстигнахмеза времято ся развали. Она ноцъ особено стана една толкова страшна бора отъ вѣтаръ и джлъ шото пречини въ башнѣтъ голѣми поврѣди.»

»На умѣатъ ти сѣ голѣмитѣ круши (дрѣва).